

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valódit.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az osztársadalmi érdekvédelmet országos hatókörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/

SAJTÓPOSTA

A rendszerváltozás veszteségeinek készülő világhálós népújság, a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** tömegkommunikációs rovata a lakosság aktuális témakörű **egyetértő észrevételeivel, jobbító kritikai jelzéseivel, tiltakozásaival, kérdéseivel, javaslataival**, amelyek azonosítható névvélcímmeel, jelígeveel, vagy ezek nélkülee is nyilvánosságot kaphatnak — a lapunkhoz elektronikusan, postai úton, illetve személyesen eljuttatott információk ellenőrzött és szerkesztett változatában, megőrizve minden közlendő anyag eredeti tartalmának lényegét.

Részletek **Magyarország Alaptörvényének IX. cikkéből:**

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

Részletek a **sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvényből:**

4./ § (2) A sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is.

10./ § A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás.

13./ § A tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban kiegyensúlyozottan tájékoztatni.

Részletek a **médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényből:**

3. § Magyarországon a médiaszolgáltatások szabadon nyújthatók, a sajtótermékek szabadon közzétehetők, az információk és a vélemények a tömegkommunikációs eszközök útján szabadon továbbíthatók...

7. § (1) A médiaszolgáltatók, a sajtóterméket kiadók, a kiegészítő médiaszolgáltatást nyújtók, a műsorterjesztők az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységek végzése során a jóhiszeműség és

a tisztesség követelményének megfelelően, e törvényben meghatározottak szerint kötelesek egymással és a nézőkkel, hallgatókkal, olvasókkal, felhasználókkal, előfizetőkkel kölcsönösen együttműködve eljárni.

Részletek az **Alkotmánybíróság II/1193/2013. sz. Határozatából:**

A sajtónak alkotmányos küldetése, hogy a közhatalom gyakorlóit ellenőrizze, aminek szerves részét képezi a közügyek alakításában résztvevő személyek és intézmények bemutatása és — akár rendkívül éles hangú — kritikája.

Internet: www.fuggetlenmagyarország.hu

E-mail: fuggetlenmagyarország@fuggetlenmagyarország.hu

Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.

Főszerkesztő: **Velkei Árpád**

Kampány-országból jelentjük...

Rendszerkorrekció szükséges — mert addig: **Tovább baktatunk a megosztottság, az igazságtalanság, a korrupció és a nyomor útján!** – halljuk a figyelmeztető szavakat a **rendszerváltozás veszteseinek** több milliós tömegében.

Cikksorozat IV.

Piacügyben volt már más a politika!

Az idei, április 6-ai országgyűlési választások kampánya kellős közepén járunk, amit tanúsít a kissé megváltozott környezetünk, ahol óriásplakátok vannak a forgalmas közutak mentén, szinte minden hosszabb utcán, nagyobb téren, a lakásaink postaládáiban pedig esténként újabb és újabb szórólapokat, alkalmi újságokat találunk. Ami nem véletlen, hiszen másfélezer jelölt és összesen 18 párt verseng azért, hogy bejusson a lecsökkentett létszámú PARLAMENTBE. A minden eddiginél szélesebb kínálat azt jelenti, van miből választanunk. No persze, itt a programok a meghatározók, igaz, ezekből sokszor visszaköszönnek a korábbról már unalomig ismert, s a jobb életminőségre vonatkozó ígéretek. Amelyek megvalósításával enyhén szólva, komoly bajok vannak. És hogy mennyire komolyak, bizonyítja az elmúlt 25 esztendő hozadéka: az összlakosság mintegy felének fokozatos elszegényedése, a mostanság is több 100 ezres létszámú munkanélküliség és 10 ezrek hajléktalansága.

Utóbbi elkésérítő, kiábrándító adatokat kevésbé enyhíti, hogy akad már mintegy 100-150 milliárdosunk is.

Gazdaságunk, társadalmunk jelenlegi állapotából csakis arra következtethetünk, valami egyáltalán nincs rendjén a kapitalizmusunk háza táján, pedig örjítően sok nálunk az egyéni vállalkozó, de a gazdasági társaságok száma is jelentős. Van itt prosperáló hazai és külföldi tőke, s az árutermelés is versenyszerűen zajlik. E legutóbbi, kétharmados ORSZÁGGYŰLÉSSEN csaknem 4 évig funkcionált a több párti ellenzék, amely a fékeket és ellensúlyokat próbálta megjeleníteni. És mégis... Rengeteg ok van az aggodalomra, a reménytelenségre. Bár ezt megkísérli bagatellizálni az irányító hatalom propagandája, miszerint Magyarország jobban teljesít, ám az ilyenén szólam jobb híján csak dühössé teheti ama családokat, ahol vannak éhező

gyerekek, vagy beteg, de a **szükséges műtétet vállalni anyagilag nem képes**, kisjövedelmű nyugdíjasok, illetve a banki tartozásaik felszaporodásai miatt **kilakoltatás előtt álló, aktív korú devizahitelesek**. Az efféle siralmas helyzeteket pedig tetézi, hogy nem kevés településen szinte a nullával egyenlő a **közbiztonság**, hiszen az ott élők a szinte nap minden órájában számíthatnak a vagyonuk, illetve a személyük elleni támadásokra.

A különböző pártbéli csoportok az élet egy-egy égető problémájának megoldását tűzik zászlaikra a voksokért való tülekedésben, s nem kivétel ez alól a **Legyen más a Politika** sem, amely röviddel ezelőtt zöld tónusú nyomdai kiadványával „kopogtatott” hozzám is, figyelmembe ajánlva, hogy tervezi a településeken a **helyi piacok létrehozását, megfizethető helypénz, ingyenes parkolás, esőtől-naptól védett standok és megfelelő higiéniai körülmények biztosításával**. A cél, hogy a **környékbeli termelők helyben adhassák el az áruikat**.

Vitathatatlanul jó elképzelésről van itt szó, főleg, ha naponta tapasztaljuk, hogy az **élelmiszer kínálatot a hipermarketek uralják, ahol jelentős mennyiségű a külföldről származó, s az íz-zamatát tekintve, igen csak gyenge minőségű zöldség, gyümölcs**. Hogy a téren is végre változzon valami, tényleg kell ez a **más politika!** De nem felejthetjük el, hogy hazánkban már volt olyan időszak, amikor a mostanihoz képest **nagyon más volt a politika**, s a hatalmi berendezkedését úgy nevezték: **szocialista rendszer**, amely évtizedekig garantált békés, biztonságos, kiszámíthatóan tervezhető, meg gyarapodással is járó életviszonyokat, lényegében mindenki számára, aki dolgozni akart és tisztességesen élni.

Személyes benyomásaimmal folytatom, nevezetesen azzal, hogy a nyolcvanas években voltam szülőhelyemen, Kecskeméten általános iskolás, amikor is a szabad időmben sokszor kóboroltunk barátaimmal a város külterületein, szélein, s ott **rengeteg fóliasátort láttunk. Szüleimmel többször kimozdultunk más helységekre is, vonattal, busszal, vagy gépkocsival, ahol szintén szembe tűntek eme „létesítmények”, ahol zöldségtermesztés zajlott. És hogy kik végezték az ilyen tevékenységet? Zömükben termelőszövetkezeti tagok, akiknek volt háztáji földjük. De ott voltak a kiskertek is, vagy az ún. zárt-kertek, ahol szintén folyt e munka, nem is szólva a térségbeli gyümölcsösök garmadájáról, amelyek adták bőséggel a finom cseresznyét, meggyet, barackot, szilvát, almát, szőlőt stb. És eme árak zöme a helybéli piacokon landolt. Igaz, nem mindenütt voltak időjárástól védett árusító helyek, sőt, a közegészségügy minden követelménye betartására sem volt mód, ám kárpótolta ezeket a mindig friss, zöldség és gyümölcs, s aki arra járt, vásárolhatott, alkudhatott.**

Szóval példás volt akkor a helyi piac világa, amelyben jól járt, aki eladott, mert közelben tudta pénzzé tenni a termékét, s jól járt a vevő, aki a térségbeli földek finom terméseit vásárolhatta meg. Hát ez volt a **közösségi társadalom**, amelyet azonban felszámoltak a rendszerváltással. Talán eléggé elhamarkodottan, átgondolatlanul, ami leszűrhető e mostani piachiányos körülményeinkből is.

Azt nem tudom, hogy az **LMP** mai politikusai mit és mennyit tudnak erről a múlttól. Gyanítom azonban, hogy az ésszerűnek tűnő tervük megvalósítása **nemigen lehet több pusztán ötletnél egy olyan milióban, amikor már nincsenek a háztáji termelést segítő mezőgazdasági nagyüzemek**, a kiskertek háznépe pedig egyre öregebbé vált, akik nem tudnak intenzíven foglalkozni gyümölcs- és zöldségtermesztéssel. Aki pedig mégis vállalkozik efféle, számottevő költségbe veri magát,

például amiatt is, hogy az áru szállítása sem megoldott, ha nem rendelkezik saját gépjárművel, hiszen nem léteznek már felvásárló szervek, amelyek korábban úgymond intézményes rendben látták el e feladatokat. Sajnos, a kockázat már ott kezdődik, ha beköszönt a 35-40 fokos, vagy még erősebb kánikula, hiszen ilyenkor, a szinte elviselhetetlen szárazság napjaiban-heteiben az ültetvények védtelenek öntözés nélkül, amely berendezések általában kiépítettek és működtek a fóliák alatt. Mióta ezek felszámolásra kerültek, meg számos helyen a kutak is kiapadtak, a városi víz pedig túl drága, egyáltalán nincs locsolás a kertek jó részében sem.

Ha a gazdasági szerkezetünk, meg a családi felépítettségünk változatlan marad, s amennyiben az adóterhek sem mérséklődnek, illetve nem jönnek létre termelő-értékesítő kollektívák, akkor a szóban forgó **helyi piacteremtési elképzelés** aligha lehet több, mint hiú ábránd.

Szerencsére vannak olyan politikai erők az országgyűlési képviselői választáson újonnan indulók soraiban, amelyek lazítani szeretnék a piaci automatizmus és a versenyszellem mostani kereteit oly módon, hogy a jelenlegi nagybirtokosok több 10 ezer hektáros egyéni tulajdonát jelentő világa mellett, vagy azzal szemben, a kisebb földterülettel rendelkező, vagy azt bérlő, esetleg megvásárló személyek szövetkezeti közösségének létrejöttét kezdeményezik, támogatják. Ha ők döntési helyzetbe kerülnének, alighanem döntően jobbulhatna az élelmiszerpiac jelenlegi áldatlan hazai helyzete. Tehát helyesen tennék a választók, ha a már agyonismert pártok propaganda-ígéretein túl, az ilyen alternatívákra is gondolnának, amikor majd belépnek a szavazófülkékbe...

Kecskemét, 2014. március 9.

Vé Róbert

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA

a rendszerváltozás veszteseinek készülő

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG -ot !

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
